

Mama

În vaduri ape repezi curg
Și vuiet dau în cale,
Iar plopi în umedul amurg
Doinesc eterna jale.
Pe malul apei se-mpletesc
Cărări ce duc la moară
Acolo mamă te zăresc,
Pe tine-ntr-o căscioară!

Tu torci. Pe vatra veche ard,
Pocnind din vreme-n vreme,
Trei vreascuri rupte dintr-un gard.

Iar flacăra lor geme:
Clipește-abia din când în când
Cu stingerea-n bătaie,
Lumini cu umbre-amestecând
Prin colțuri de odaie.

Cu tine două fete stau
Și torc în rând cu tine;
Sunt încă mici și tată n-au
Și George nu mai vine.
Un basm cu pajuri și cu zmei
Începe-acum o fată,
Tu taci și-ascuți povestea ei
Și stai îngândurată.

Vine ploaia

Vine ploaia! Las' să vie!
Da, ce-i bună ploaia știe,
Iarba arsă din câmpie
Las' să vie! Las' să vie!

Vine ploaia bine-mi pare
În gradina am o floare
Ploaia mi-o va crește mare
Vine ploaia! Bine-mi pare!

Vine ploaia, bine face!
Spicul plin de-acum se coace!
Spicului răcoarea-i place!
Vine ploaia, bine face!

Sus inima

Avem o mândră țară -
Prin timpi de jale-amară
Strămoșii se luptară
S-o scape de stăpâni.
Azi singur noi, românii
Suntem în ea stăpâni,
Sus inima, români!

O lege-avem străbună -
Prin veacuri de furtună
Ea n-a putut s-apună
Strivită de păgâni.
Ne-a fost Cel-Sfânt tărie
Și-n veci o să ne fie:
Sus inima, români!

În țara românească
De-a pururi să trăiască
Credința strămoșească
Și graiul din bătrâni.
Spre Domnul țării gândul
De-a pururi noi avându-l,
Sus inima, români!